

2020/2074(INI)

1.2.2021

NUOMONĖ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto

pateikta Regioninės plėtros komitetui

dėl sanglaudos politikos ir regioninių aplinkos strategijų kovojant su klimato kaita
(2020/2074(INI))

Nuomonės referentas: Francisco Guerreiro

PA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas ragina atsakingą Regioninės plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi manoma, kad, įgyvendinant 2021–2027 m. tikslą mažiausiai 30 proc. viso Sąjungos biudžeto ir Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonės (NGEU) išlaidų skirti klimato srities išlaidoms, 37 proc. bus prisidėta iš sanglaudos politikos;
- B. kadangi, Europos Audito Rūmų teigimu, įgyvendinant ES tikslą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį Europos regioninės plėtros fonde ir sanglaudos politikoje buvo pasiektas didesnis ir tikslingesnis klimato politikos finansavimas, tačiau žemės ūkio, kaimo plėtros ir žuvininkystės srityse nebuvo apčiuopiamo perėjimo prie klimato politikos ir buvo išnaudotos ne visos su klimatu susijusių veiksmų finansavimo galimybės¹;
- C. kadangi apskaičiuota, kad nuo 8 iki 10 proc. viso išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio atsiranda dėl maisto nuostolių ir maisto atliekų²;
 - 1. pažymi, kad žemės ūkio sektorius yra strategiškai svarbus ES ir viso pasaulio apsirūpinimo maistu saugumui ir kad ūkininkų bendruomenėms klimato kaitos padariniai daro didžiausią poveikį.
 - 2. todėl pabrėžia, kad sanglaudos politika turi remti tvirtą klimato aspekto integravimą į žemės ūkio ir su maistu susijusius sektorius ir užtikrinti, kad visos ES finansavimo programos ir projektai būtų integruoti į strategijas, kuriomis remiami plačių užmojų klimato politikos tikslai, siekiant užtikrinti teisingą perėjimą prie neutralaus poveikio klimatui, tvarios ir žiedinės ekonomikos ir padidinti ūkininkų pajėgumus darnaus vystymosi srityje; pažymi, kad sanglaudos politikoje turi būti atsižvelgiama į aplinkos, socialinį ir ekonominį tvarumą ja turi būti užtikrinamas klimato teisingumas, mažinamas skurdas ir stiprinamos šio sektoriaus darbuotojų teisės;
 - 3. pabrėžia, kad siekiant sumažinti visą taršą, susijusią su auginimu, gamyba ir transportavimu, būtina užkirsti kelią maisto atliekoms ir maisto nuostoliams ir sumažinti jų kiekį, taip pat stiprinti vietos struktūras ir regionų vertės grandines;
 - 4. pabrėžia, kad, vadovaujantis Paryžiaus susitarimo 2 straipsniu, klimato kaitos aspekto integravimas žemės ūkyje turi būti vykdomas nekeliant grėsmės maisto produktų gamybai ir užtikrinant apsirūpinimo maistu saugumą Europos Sąjungoje;
 - 5. primena, kad Europos žaliuoju kursu siekiama apsaugoti, tausoti ir didinti Sąjungos gamtinį kapitalą ir apsaugoti piliečių sveikatą ir gerovę nuo su aplinka susijusios rizikos ir poveikio;
 - 6. pabrėžia, kad būtinas Europos struktūrinių ir investicijų fondų veiksmingumas ir

¹ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_LT.pdf (Panaudoti kas penktą ES biudžeto eurą klimato politikai: vykdomas ambicingas darbas, tačiau yra rimta rizika, kad tikslai nebus pasiekti), p. 7.

² <https://www.ipcc.ch/srccl/chapter/chapter-5/>

papildomumas kovojant su klimato kaita ir gerinant gyvenimo kokybę kaimo vietovėse;

7. pabrėžia, kad veiksminga gyvulininkystė gali padėti sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, sustiprinti absorbentus ir padidinti jų produktyvumą;
8. palankiai vertina priimtą 2021–2027 m. Sąjungos daugiametę finansinę programą (DFP) ir Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonę (NGEU), kurios sudaro tvirtą finansinį pagrindą palaikančiai politikai, kurią vykdydama Sąjunga galės iki 2030 m. pasiekti tikslą išmetamą ŠESD kiekį sumažinti 55 proc.³;
9. pabrėžia, kad norint siekti šio tikslo, turėtų būti nustatyti didesnio lygio ESI fondų asignavimai, kuriais remiamas perėjimas prie poveikio klimatui neutralumo visuose reikalavimus atitinkančiuose sektoriuose, ir turėtų būti skiriama ERPF išteklių „ekologiškų mažo anglies dioksido kiekio technologijų diegimo tikslui“⁴;
10. pabrėžia, kad regioninėse aplinkos strategijose būtina laikytis žalos nedarymo principo;
11. pabrėžia, kad dėl precedento neturinčio ekonomikos nuosmukio, kurį lemia su pandemija susijusios priemonės ir „Brexit’as“, artimoje ateityje finansinių išteklių trūkumas ES, valstybių narių ir regionų biudžetuose bus vis didesnis;
12. pabrėžia, kad yra nustatyta, jog 2021–2027 m. DFP ir NGEU išlaidos klimato politikos tikslui turi siekti ne mažiau 30 proc., o tai reiškia, kad mažiausiai 547 mlrd. EUR naujų ES finansavimo išteklių bus skirta žaliajai pertvarkai;
13. pabrėžia, kad svarbu miesto ir kaimo vietovių regionines aplinkos strategijas susieti su plataus užmojo klimato srities tikslais, viršijančiais bendrą tikslą iki 2050 m. neutralizuoti ES poveikį klimatui, atsižvelgiant į didelį ūkininkavimo, maisto ir miškininkystės sektorių indėlį, nes dirvožemis ir miškai yra didžiausi CO₂ rezervuarai pasaulyje ir potencialas išnaudojamas nepakankamai;
14. pažymi, kad šie tikslai šiuo atžvilgiu turi atitikti bendrus ES tikslus;
15. pabrėžia, kad sanglaudos politika turėtų atitikti Europos žaliojo kurso tikslus ir jo strategiją „Nuo ūkio iki stalo“ bei biologinės įvairovės strategiją; pabrėžia, kad regioninėse aplinkos strategijose turi būti laikomasi subalansuoto požiūrio, kurį taikant būtų atsižvelgiama į dabartinį kompromisą tarp klimato kaitos švelninimo, biologinės įvairovės apsaugos ir ekonominių bei socialinių aspektų, kad šios krizės būtų sprendžiamos koordinuotai;
16. mano, kad plačių užmojų ES politiką turėtų įgyvendinti visi ekonominiai ir socialiniai subjektai ir kad ja visų pirma turėtų būti siekiama užtikrinti aprūpinimą maistu ir išsaugoti maisto įperkamumą;
17. ragina Komisiją iš naujo apsvarstyti biotechnologijų vaidmenį; žaliosiomis biotechnologijomis prisidedama prie klimato kaitos švelninimo, teikiant sprendimus,

³ Taip pat žr. Europos Parlamento pradinę poziciją, kuria jis remia tikslą iki 2030 m. išmetamą ŠESD kiekį sumažinti 65 proc.

⁴ <https://www.caneurope.org/docman/climate-finance-development/3599-funding-climate-and-energy-transition-in-the-eu/file>

kaip naudojamas iškastines žaliavas pakeisti kitomis biologinėmis medžiagomis; tam, kad skirtingi žemės ūkio gamybos modeliai galėtų būti veiksmingi siekiant švelninti klimato kaitą, būtina tvariai naudoti ariamą žemę;

18. primygtinai teigia, kad perėjimas prie neutralaus poveikio klimatui turi būti teisingas ir įtraukus, visų pirma dėmesį skiriant kaimo ir atokių regionų gyventojams;
19. pažymi, kad inovacijos augalų selekcijos srityje, taikant tokias priemones kaip genomo redagavimas, turi didžiulį potencialą siekiant sukurti veisles, galinčias padėti veiksmingiau švelninti klimato kaitą;
20. mano, kad klimato požiūriu pažangus žemės ūkis priklauso nuo naujų technologijų naudojimo ir plėtros žemės ūkyje, ypač smulkiųjų ūkininkų ir ekologiškų produktų gamintojų atveju;
21. siekiant švelninti klimato kaitą, ragina Komisiją nesutelkti visų pastangų į ekologinio ūkininkavimo plėtrą ir taip pat skatinti integruotus gamybos modelius, tikslų ūkininkavimą ar dirvožemio apsaugos metodus;
22. ragina rinkti patikimus duomenis, užtikrinti geresnę prieigą prie informacijos ir visapusišką ūkininkų mokymą, kad būtų lengviau nustatyti ir taikyti geriausią klimato kaitos švelninimo patirtį;
23. pabrėžia, kad regioninėse aplinkosaugos strategijose neturėtų būti jokios paramos iškastinio kuro ir iškastinių dujų infrastruktūros projektams ir turėtų būti remiama atsinaujinančiosios energijos gamyba ir efektyvus išteklių naudojimas ūkininkavimo, maisto, agrarinės miškininkystės ir miškininkystės sektoriuose, užtikrinant vienodas sąlygas visiems potencialiems paramos gavėjams; pažymi, kad tai ne tik būtų naudinga biologinės įvairovės ir išmetamo ŠESD kiekio atžvilgiu, bet ir padėtų sumažinti ūkių sąnaudas ir darytų teigiamą poveikį regioninei ekonomikai;
24. siūlo atitinkamoms valdžios institucijoms pirmenybę teikti tvariausioms galimybėms, kurių anglies atsipirkimo laikas yra susijęs su ES klimato politikos tikslais, pvz., vėjo, bangų ar saulės energijai, o bioenergijos projektams pradėti taikyti griežtus ir naujausiais mokslo duomenimis pagrįstus tvarumo ir tinkamumo kriterijus, kuriais būtų atsižvelgiama ir į atitinkamos rūšies biomasės prieinamumą, atkūrimo ir apsaugos tikslus;
25. pabrėžia, kad žemės ūkio sektoriuje yra galimybių gaminti atsinaujinančiąją energiją, kaip antai iš žemės ūkio atliekų ir liekanų, pvz., mėšlo, ar kitų maisto pramonėje susidarančių atliekų ir liekanų šaltinių, srutų, nuotekų ir komunalinių atliekų gaminamas biodujas;
26. pabrėžia, kaip svarbu išlaikyti fosforą laukuose jį perdirbant, kad būtų išvengta taršos ir poreikio papildyti fosforo kiekį, ir ragina įgyvendinant sanglaudos politiką remti projektus, kuriais siekiama šio tikslo, visų pirma perdirbant žmonių išmatas;
27. pažymi, kad svarbu išnaudoti žiedinės ekonomikos, kuri prisideda prie efektyvesnio išteklių naudojimo ir skatina tvarų vartojimą, potencialą; pabrėžia reikšmingą žiedinės bioekonomikos ekonomikos vaidmenį kovojant su klimato kaita;

28. pažymi, kad vystant žiedinę ekonomiką ir bioekonomiką pirminės gamybos grandyje bus sukurta daugiau darbo vietų, ir pabrėžia, kad bioekonomikai reikia toliau kurti ir (arba) į šio sektoriaus mokymą ir švietimą įtraukti naujus įgūdžius, naujas žinias ir naujus mokomuosius dalykus, siekiant įveikti su bioekonomika susijusius visuomenės pokyčius, skatinti konkurencingumą, ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą, patenkinti sektoriaus poreikius ir užtikrinti, kad įgūdžiai geriau atitiktų darbo vietų pasiūlą;
29. pabrėžia, kad atsinaujinančiosios energijos išteklių, pvz., biodujų, gamyba suteikia daug galimybių ūkininkams padidinti jų veiksmingumą klimato požiūriu ir padėti paversti tvarų ūkininkavimą pelningu verslo modeliu, kuris suteikia galimybių augti ir kurti (kvalifikuoto) darbo vietas kaimo vietovėse; pabrėžia, kad tam būtinos investicijos yra didelės, todėl ūkininkams reikia prieinamo finansavimo;
30. primygtinai teigia, kad regioninėse aplinkos strategijose ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas medžiagų, kurioms reikia daug iškastinio kuro, keitimui į atsinaujinančiąsias ir biologines medžiagas, gaunamas iš miškininkystės ir žemės ūkio, nes šiuose dviejuose sektoriuose anglies dioksidas ir išmetamas, ir absorbuojamas;
31. pabrėžia, kad kiekvienam sektoriui būtina laipsniško iškastinio kuro energijos atsisakymo koncepcija, kad būtų prisidedama prie žaliojo kurso ir neutralizuoto poveikio klimatui tikslų įgyvendinimo;
32. pabrėžia, kad plėtojant sanglaudos politiką ir regionines aplinkos strategijas reikėtų realias verslo paskatas suderinti su kovos su klimato kaita politikos tikslais;
33. pabrėžia, kad tvari ir gamtai palanki miškotvarka yra nepaprastai svarbi, norint nuolat iš atmosferos absorbuoti šiltnamio efektą sukeliančias dujas, taip pat ji suteikia galimybę gauti atsinaujinančiųjų ir klimatui nekenksmingų žaliavų medienos gaminiams, kurie kaupia anglį ir gali būti iškastinių medžiagų ir kuro pakaitalas;
34. pažymi, kad trejopas miškų vaidmuo (absorbentas, saugykla ir pakaitalas) padeda mažinti į atmosferą išmetamo anglies dioksido kiekį ir užtikrinti, kad miškai toliau augtų ir atliktų daugybę kitų funkcijų, todėl jie turėtų būti neatskiriama regioninių aplinkos strategijų dalis;
35. primena, kad klimato kaitos švelninimui svarbu susigrąžinti ir didinti Europos maisto ir pašarų gamybą, įskaitant augalinių baltymų gamybą⁵, efektyviai naudoti tokias kultūras kaip daugiametės žolės ir skatinti vietos produkcijos vartojimą siekiant sutrumpinti gabenimo atstumus ir sumažinti miškų naikinimą; pažymi sanglaudos politikos ir regioninių aplinkos strategijų teikiamas galimybes remiant šį veiklos susigrąžinimą;
36. pažymi teigiamą trumpų maisto tiekimo grandinių poveikį siekiant sumažinti maisto atliekų kiekį; primena, kad miesto žemės ūkis praturtina miesto biologinę įvairovę, geriau tvarko atliekas, jas kompostuojant kaimynystėje, sulaiko lietaus vandenį ir gerina oro kokybę, ir ragina sanglaudos politika stiprinti vietos, kaimynystės ir teritorines maisto sistemas miestuose ir aplink juos; pabrėžia, kad reikia remti tvarią žemės ūkio praktiką ir padėti smulkiesiems ūkininkams ir vietos gamintojams gauti būtiną

⁵ Komisijos ataskaita Tarybai ir Parlamentui dėl augalinių baltymų gamybos plėtros Europos Sąjungoje

finansavimą, taip pat nustatyti ir veiksmingai naudoti vietos, nacionaliniu ir Europos lygmenimis turimas finansavimo priemonės;

37. pažymi, kad gyvulininkystės srityje daugiametės pievos yra pagrindinė priemonė nustatytiems plataus užmojo klimato srities tikslams pasiekti;
38. primena, kad, be anglies dioksido sekvestracijos, miškai daro teigiamą poveikį klimatui, atmosferai, biologinės įvairovės išsaugojimui ir upių bei vandens kelių valdymui, saugo dirvožemį nuo erozijos dėl vandens ir vėjo ir turi kitų naudingų gamtinių savybių;
39. mano, kad sanglaudos politikos lėšomis turėtų būti išsaugotas daugiafunkcis miškų vaidmuo, užtikrinta tinkama medžių rūšių įvairovė, išsaugoti ir padidinti miškų ištekliai, siekiant užtikrinti gyventojų gerovę ir pagerinti aplinkos būklę;
40. pabrėžia, kad svarbu kaimo vietovėse išlaikyti ir į jas vėl pritraukti jaunimą, kad būtų panaudotos jų šiuolaikinės žinios ir požiūris į aplinkos apsaugą ir klimato kaitą ir kad demografinių sunkumų turinčios kaimo vietovės virstų klestinčiomis, gyvybingomis ir tvariomis bendruomenėmis; todėl pabrėžia, kad svarbu pagal sanglaudos politikos programas užtikrinti tinkamą paramą jaunimui;
41. išreiškia susirūpinimą dėl to, kad reikės toliau gaminti daug maisto produktų, naudojant mažiau derlingą žemę, užterštą dirvožemį ir vandenį, labai mažas žvejybos vietas ir kartais ekstremaliomis klimato sąlygomis;
42. susirūpinęs pažymi, kad COVID-19 pandemija atskleidė miestų pažeidžiamumą sutrikus tiekimui, ypač maisto;
43. pabrėžia, kad Europos Sąjunga neišvengiamai turi patvirtinti atsparumo klimato kaitos poveikiui, visų pirma žemės ūkio ir maisto sektoriuose, politiką; mano, kad šiuo atžvilgiu pagrindinį vaidmenį gali atlikti sanglaudos politika;
44. mano, kad sanglaudos politika turėtų padėti kurti trumpesnes tiekimo grandines mūsų maisto sistemoms, visų pirma perkeliant mūsų žemės ūkio gamybą; pabrėžia, kad tokio perkėlimo tikslas – gaminti, perdirbti ir vartoti maistą vietoje, kad būtų sustiprintas Europos regionų aprūpinimas maistu, sukurta vietinių darbo vietų ir smarkiai sumažintas iškastinio kuro vartojimas, taigi ir mūsų poveikis klimatui;
45. mano, kad sanglaudos politika turėtų būti remiami regioniniai projektai, kuriais siekiama sukurti ateities žemės ūkio sistemas, orientuotas į mišrų žemės ūkį, apjungiant kelias augalų rūšis (kultūrų deriniai), lauko augalus ir medžius (agrarinė miškininkystė) ir net kultūrų, medžių ir gyvūnų derinius (agroekologija ir gamtinė žemdirbystė); pabrėžia, kad tokios žemės ūkio ekosistemos padidintų biologinę įvairovę ir įvairialytiškumą, o tai sumažintų jų pažeidžiamumą ligų ir klimato pokyčių atžvilgiu;
46. įgyvendinant sanglaudos politiką, ragina stiprinti miestų ir priemiesčių žemės ūkio sistemas, plėtojant daržus miestuose, sodus ant stogų, gamtinės žemdirbystės ir akvaponikos sistemas miestuose; vis dėlto pabrėžia, kad nors miesto gyventojų aprūpinimas maistu smarkiai pagerės, žemės ūkis didžiuosiuose miestuose ir toliau bus tik papildomas aprūpinimo maistu šaltinis; todėl pabrėžia, kad būtina apsaugoti ir skatinti žemės ūkį priemiesčiuose;

47. mano, kad miestų miškų plėtra yra labai svarbi švelninant visuotinio atšilimo padarinius miestuose, ypač per karščio bangas; pabrėžia, kad, JT nuomone, dėl miestų augmenijos kuriamo šešėlio oro kondicionavimo poreikis gali sumažėti 30 proc.;
48. primena, kad miestų apželdinimo plėtra gali padėti sukurti biologinės įvairovės saleles, sumažinti triukšmo ir atmosferos taršą, atkurti nualintą dirvožemį, užkirsti kelią sausroms ir sukurti tinkamą anglies dioksido absorbentą;
49. vis dėlto pabrėžia, kad būtina užtikrinti tinkamą miestuose pasodintų medžių rūšių įvairovę ir teikti pirmenybę vietos rūšims;
50. taip pat pabrėžia dekoratyvinių medžių naudojimo galimybių ribas; primygtinai ragina užtikrinti, kad medžių rūšys būtų įvairios, atrenkamos atsižvelgiant į funkcijas, kurias jos turi papildomai atlikti kartu su krūmais, žoliniais augalais ir puraus grunto sluoksniais; taip pat ragina sudaryti palankias sąlygas miestuose sodinti vaismedžius; mano, kad sanglaudos politikos lėšomis turėtų būti remiami projektai, atitinkantys šias sąlygas;
51. pabrėžia ekologinių ganyklų plėtros miestuose privalumus; ragina sanglaudos politikos fondus remti šiuo tikslu vykdomus projektus;
52. pabrėžia, kad ES makroregioninės strategijos turėtų padėti stiprinti bendradarbiavimą siekiant išspręsti regioninius ir upių baseinų klausimus, susijusius su klimato kaitos švelninimu ir prisitaikymu prie jos žemės ūkio, maisto, taip pat agrarinės miškininkystės ir miškininkystės sektoriuose, tokiose srityse kaip potvyniai, sausros ir apsauga nuo gaisrų, upių atkūrimas ir upių jungčių gerinimas, veiksmingas kolektyvinis atliekų tvarkymas, visų pirma naudojant naujas žemės ūkio atliekų tvarkymo perdirbimo technologijas, be kita ko, energijos gamybos tikslu, ūkių atsparumo dažniausiai pasitaikantiems pavojams didinimu ir tvarios ES ir vietos maisto gamybos plėtojimu, visų pirma kuriant ir stiprinant trumpas tiekimo grandines, kurių svarbą pabrėžė COVID-19 krizės pasekmės;
53. pabrėžia, kad šiuo atžvilgiu aplinkos strategijomis turėtų būti remiamos ir papildomos ES makroregioninės strategijos; ragina parengti Europos kovos su dykumėjimu ir žemės ūkio paskirties žemės degradacija planą, kuris būtų remiamas įgyvendinant makroregionines strategijas;
54. pabrėžia, kad visoje ES sanglaudos politikos programavimo, įgyvendinimo ir stebėsenos veikloje svarbu laikytis partnerystės principo ir kurti tvirtus regioninių ir vietos valdžios institucijų bei NVO ir suinteresuotųjų subjektų, įskaitant ūkininkų organizacijas ir aplinkosaugos NVO, bendradarbiavimo ryšius; pabrėžia, kad šiame procese reikėtų atsižvelgti į lyčių perspektyvą;
55. atkreipia dėmesį, kad bendruomenių ir piliečių iniciatyvos gali labai padėti įgyvendinant ekologinę pertvarką, taip pat švelninant klimato kaitą ir prie jos prisitaikant, ir kad vietos veiklos grupės bei programa LEADER gali būti pagrindinės priemonės to siekiant; ragina valstybių narių ir regionų valdžios institucijas koordinuoti šias programas savo regioninėse aplinkos strategijose;
56. pabrėžia, kad pagal sanglaudos politiką turėtų būti remiamos investicijos į švietimą ir

mokymą, padedant vietos valdžios institucijoms, darbuotojams ir įmonėms labiau atsižvelgti į klimato kaitos keliamus iššūkius ir vaidmenį, kurį jie gali atlikti švelninant klimato kaitą ir prisitaikant prie jos atitinkamuose jų sektoriuose;

57. pažymi, kad svarbu skatinti sanglaudos politikos ir bendros žemės ūkio politikos sąveiką, siekiant remti kaimo vietas, kurioms klimato kaitos poveikis kelia ypač didelį pavojų, ir užtikrinant į socialinę ir ekonominę sanglaudą orientuotą perėjimą prie neutralaus poveikio klimatui ekonomikos;
58. pabrėžia struktūrinių fondų svarbą remiant mažąsias ir vidutines įmones žemės ūkio maisto produktų sektoriuje, kad jos taptų konkurescingesnės ir labiau tausojančios aplinką.
59. pabrėžia pažangiųjų kaimų koncepcijos svarbą sprendžiant su klimatu susijusias Sąjungos problemas ir palankiai vertina jos integraciją į būsimą Sąjungos BŽŪP, sanglaudos ir regionų politiką; primygtinai ragina valstybes nares įtraukti pažangiųjų kaimų požiūrį į savo ES sanglaudos politikos įgyvendinimo veiksmų programą nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis bei į savo nacionalinius BŽŪP strateginius planus, pagal kuriuos reikės parengti pažangiųjų kaimų strategijas⁶ nacionaliniu lygmeniu; pabrėžia LEADER ir (arba) bendruomenės inicijuotos vietos plėtros požiūrio svarbą įgyvendinant pažangiųjų kaimų strategijas, kuriose turėtų būti stipriai akcentuojamas skaitmeninimas, tvarumas ir inovacijos;
60. pabrėžia urbanistinės dykros vystymo ir rekultivavimo galimybes – išvalius senų pramoninių vietovių dirvožemį ir patobulinus aplinką galima kurti naujus pramonės parkus ir inkubatorių centrus, kad būtų sumažintas poreikis toliau statyti plyno lauko žemėje, ir pritraukti įmones ir regionines investicijas bei kurti naujas darbo vietas;
61. palankiai vertina Komisijos ketinimą pristatyti kaimo vietovių strategiją ir pabrėžia, kad būtina stiprinti skirtingų struktūrinių ir investicinių fondų sąveiką, kad žemės ūkio maisto produktų sektoriams būtų lengviau sustiprinti savo ekonominį atsparumą ir aplinkosauginį tvarumą;
62. pabrėžia, kad investicijos į tvarias ekologiškas infrastruktūras vietos ir regionų lygmenimis įgyvendinant ES sanglaudos politiką yra būtinos siekiant kovoti su klimato kaitos poveikiu žemės ūkiui ir miškininkystei bei norint sustiprinti žmonių, gamtos ir ekonomikos atsparumą klimato kaitai;
63. pabrėžia, kad sanglaudos politikoje pagrindinis dėmesys turi būti skirtas visapusiškai Europos ekonomikos pertvarkai siekiant pereiti prie biogeniniais žemės ūkio ir miškininkystės ištekliais pagrįstos bioekonomikos;
64. pabrėžia Viduržemio jūros makroregiono sukūrimo pranašumus, visų pirma stiprinant gamybą ir vietos produktų patrauklumą eksportui;

⁶ Europos Parlamento 1-ojo svarstymo nuomonės dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos valstybių narių pagal bendrą žemės ūkio politiką rengtinių strateginių planų (BŽŪP strateginių planų), finansuotinių iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), rėmimo taisyklės ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013, 72b straipsnis (513 pakeitimas).

65. pabrėžia, kad sanglaudai ir regionų vystymuisi svarbu taikyti principą „iš apačios į viršų“, nes iniciatyvos turėtų būti rengiamos regionų ir (arba) valstybių narių lygmeniu;
66. pabrėžia, kad sanglaudos politikoje ir regioninėse aplinkos strategijose visų pirma dėmesys turėtų būti skiriamas medienos iš tvaraus miškininkystės sektoriaus panaudojimui visose ekonomikos srityse (visų pirma statybų sektoriuje), nes mediena turi unikalią savybę sukaupti didelį CO₂ kiekį ir gali pakeisti energijai labai imlius išteklius, pvz., plieną ar betoną;
67. mano, kad skaitmeninimas ir dirbtinio intelekto technologijos gali padėti pasiekti tvaresnį, atsparesnį ir efektyviau išteklius naudojančią žemės ūkio sektorių bei sukurti naujoviškas darbo vietas, tačiau būtini atitinkami ir visiems prieinami mokymai ir švietimas;
68. pažymi, kad būtina stiprinti ES investicijas į plačiąjuosčių ryšį kaimo vietovėse, kad ūkininkai galėtų integruoti skaitmenines technologijas tiksliajam ūkininkavimui vystyti, nes tai bus labai svarbu vykdant ekologinę pertvarką;
69. pabrėžia, kad vykdomos žemės ūkio praktikos ir žaliosios infrastruktūros iniciatyvos žemės ūkio ir miškininkystės sektoriuose turi teigiamą poveikį anglies sancaupoms ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų pusiausvyrai valstybėse narėse;
70. primena, kad dabartinėse ES politikos iniciatyvose būtina atsižvelgti į ilgalaikį Europos ekonomikos konkurencingumą ir mažųjų bei vidutinių įmonių konkurencingumą;
71. pabrėžia būtinybę įperkamu, tvariu ir aplinkai palankiu būdu gerinti visų rūšių kaimo vietovių junglumą (plačiąjuosčio ryšio, transporto ir kt.);
72. pabrėžia, kad į klimato kaitą orientuotos sanglaudos politikos ir regioninių aplinkos strategijų įgyvendinimas turi būti grindžiamas ir remiamas mokslu, moksliniais tyrimais ir inovacijomis;
73. pabrėžia, kad todėl į regionines aplinkos strategijas turėtų būti įtraukti klimato atžvilgiu veiksmingų ir biologinę įvairovę didinančių žemės ūkio sprendimų moksliniai tyrimai ir investicijos į juos;
74. pabrėžia, kad sanglaudos politikos lėšomis turi būti remiama daugiau mokymo projektų, visų pirma agroekologinio ūkininkavimo srityje.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	26.1.2021
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 28 - : 11 0 : 6
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Manuel Bompard, Marc Tarabella, Adrián Vázquez Lázara

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

28	+
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella

11	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
The Left	Manuel Bompard, Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropé

6	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
NI	Dino Giarrusso

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė